

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 2Tos/62/2023  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5923010168  
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2023  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Malatková  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5923010168.1

## Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marcely Malatkej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Štefana Tomáša, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. júla 2023 sťažnosť odsúdeného Z. H. proti uzneseniu Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. RK-8PP/8/2023 zo dňa 29.5.2023 a takto

### rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného Z. H. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

### odôvodnenie:

Senát Okresného súdu Ružomberok uznesením, sp.zn. 8PP/8/2023 z 29.5.2023 postupom podľa § 415 ods. 1 Tr. por., z dôvodov uvedených v § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák., zamietol žiadosť odsúdeného Z. H., nar. XX.X.XXXX, o podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Pezinok, sp.zn. 39T/22/2019 zo dňa 31.1.2020, právoplatný 31.1.2020, vo výmere 8 rokov nepodmienečne, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že odsúdený nespĺňa všetky zákonom vyžadované podmienky na podmienkové prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, konkrétne tie, ktoré spočívajú v nezistení možnosti u neho dôvodného očakávania vedenia riadneho života v budúcnosti. Súd poukázal na to, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov od 3.5.2017, teda dňom 3.9.2022 je u neho nesporné splnená prvá zákonná (formálna) podmienka. Dodal, že okrem uplynutia zákonom stanovenej doby výkonu trestu je nevyhnutné splnenie aj druhej podmienky, že odsúdený počas výkonu trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a tretej podmienky, že sa zároveň od neho môže očakávať, že v budúcnosti bude viesť riadny život. Zákon súdu neukladá povinnosť, ale dáva mu možnosť za splnenia stanovených podmienok, odsúdeného z výkonu trestu podmienkové prepustiť, pričom pre jeho rozhodnutie nie je jediným kritériom správanie odsúdeného vo výkone trestu, ale pri posudzovaní osoby odsúdeného, ktorý má byť zárukou vedenia riadneho života, súd musí prihliadať aj na doterajší spôsob života odsúdeného, na možnosť jeho resocializácie. V tomto chápaní podmienkové prepustenie neznamená ukončenie výchovného a resocializačného procesu, ale jeho pokračovanie v iných podmienkach. Hrozba výkonu zvyšku trestu odňatia slobody, pokiaľ odsúdený v určenej skúšobnej dobe nebude viesť riadny život, môže byť postačujúca najmä u menej narušených páchatel'ov, aby sa zdržali páchania ďalšej trestnej činnosti. S poukazom na uvedené skutočnosti, súd skúmal všetky kritéria pre prípadné podmienkové prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, podrobne sa zaoberal stavom jeho prevýchovy, či sa podmienkam výkonu prispôbil len formálne, či odstránil nejaké záporné vlastnosti, t.z. či u neho došlo k takému polepšeniu, ako má na mysli ustanovenie § 66 Trestného zákona, či možno očakávať zmenu po jeho prepustení na slobodu, pričom dospel k záveru, že odsúdený nespĺňa predpoklady na to, aby bol z výkonu trestu odňatia slobody podmienkové prepustený. V prípade druhej (materiálnej) podmienky možno očakávať, že odsúdený sa počas výkonu trestu správa na požadovanej úrovni, jeho správanie je bezproblémové a preukázal isté polepšenie a snahu o nápravu. Pre kladné rozhodnutie vo veci je

však potrebná aj reálna danosť predpokladu, že v prípade prepustenia na slobodu bude odsúdený viesť riadny život. Súd tu konštatoval, že odsúdený má výrazné sklony k páchaniu trestnej činnosti, a to závažného násilného charakteru, ako to vyplýva z odpisu z registra trestov. Trestnej činnosti sa dopustil už ako mladistvý, posledným rozhodnutím Okresného súdu Pezinok mu bol uložený ochranný dohľad, t.č. sa proti odsúdenému vedie ďalšie trestné konanie pre závažnú násilnú trestnú činnosť, doposiaľ nedošlo k právoplatnému rozhodnutiu vo veci. Súd preto nemôže prijať jednoznačný záver o tom, že od odsúdeného Z. H. možno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a teda nie je splnená tretia (materiálna) podmienka v zmysle § 66 Trestného zákona. Na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu neexistuje právny nárok, ktorého by sa odsúdený mohol domáhať ihneď, ak sa po určitú zákonom stanovenú dobu správal vo výkone trestu slušne a vzorne si plnil uložené povinnosti. Súd tu poukázal na závažnú trestnú činnosť odsúdeného, jej povahu, následky a celkové okolnosti prípadu, osobu odsúdeného, jeho trestnú minulosť, skutočnosť, že ani doposiaľ vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody nevedli k jeho náprave, je proti nemu vedené ďalšie trestné stíhanie. Po takomto komplexnom posúdení osoby odsúdeného mal súd za to, že doterajší výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody nevedol ešte k úplnej prevýchove odsúdeného, preto berúc do úvahy všetky okolnosti prípadu súd musel konštatovať, že osoba odsúdeného nedáva dostatočnú záruku, že po jeho prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude viesť riadny život a zaradí sa do spoločnosti, že práve teraz by nastal zlom v jeho živote a začal by viesť riadny život. Odsúdený Z. H. nesplnil tretiu zákonnú podmienku potrebnú pre kladné rozhodnutie vo veci. Keďže u odsúdeného neboli kumulatívne splnené všetky podmienky na kladné rozhodnutie vo veci, súd jeho návrh na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol, keďže je presvedčený, že účel trestu si vyžaduje, aby odsúdený vykonal trest odňatia slobody vo výmere určenej právoplatným rozhodnutím súdu, nakoľko tu absentuje danosť reálneho predpokladu, že odsúdený sa zmenil a začne viesť riadny život.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený Z. H. ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí. Zahlásenú sťažnosť odsúdený zdôvodnil písomným podaním zo dňa 15.6.2023, doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 19.6.2023 (ktoré podanie krajský súd postúpil na ďalší procesný postup Okresnému súdu Liptovský Mikuláš, pracovisko Ružomberok dňa 23.6.2023).

Odsúdený sťažnosť odôvodnil tým, že namieta osobnú zaujatosť zo strany Z. K., ktorá mu 5 minút pred začiatkom pojednávania cez zástupcu ÚVTOS poslala odkaz, aby svoj návrh na podmiennečné prepustenie stiahol z dôvodu, že je už dopredu rozhodnutá, že ho z výkonu trestu neprepustí, aj keď podľa neho podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu splnil. Odpykal si už vyše 6 rokov zo súhrnného trestu v trvaní 8 rokov. Po celú dobu pracoval na rôznych pozíciách vo väzenskej kuchyni, kde sa prepracoval z umývača až na vedúcu funkciu brigádira celej ústavnej kuchyne, kde má pod sebou 20 zamestnancov z radu odsúdených, ktorým zaeľhuje pracovné povinnosti. Má na zodpovednosť, aby každý deň dostalo 355 odsúdených trikrát za deň plnohodnotnú stravu. Za túto pracovnú činnosť bol hodnotený kladne aj vedením ústavu, ktorý ho osemkrát disciplinárne odmenil a odporučil jeho podmiennečné prepustenie, čo potvrdil aj zástupca ÚVTOS na verejnom zasadnutí. Poukázal aj na to, že s podmiennečným prepustením súhlasila aj prokurátorka a vedenie trestného odboru GP SR v Bratislave a priložil k tomu ich súhlasné písomné stanovisko. K svojmu odpisu z registra trestov dodal, že do nepodmienečného odsúdenia, za ktoré je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody mal všetky uložené tresty zahladené, a jeho nepodmienečné odsúdenie bolo pred 34 rokmi amnestované prezidentom republiky, čiže sa na neho má hľadieť ako keby nikdy trestaný nebol, na čo predsedníčka senátu nebrala žiadny ohľad a trestá ho za už raz udelený trest a nezohľadňuje túto skutočnosť v jeho prospech. Ďalej mu vyčíta, že je voči nemu vedené trestné konanie, čím dopredu prejudikuje súdne konanie ešte pred jeho ukončením s neznalosťou daného konania. Tým porušuje jeho ústavné právo na spravodlivý proces a aj prezumpciu neviny. Rovnako označenie narušený páchatel je dehonestujúce a urážajúce jeho ľudskú dôstojnosť. Sudkyňa sa stavia do roviny neomylnéj, znova a opakovane trestajúcej súdnej vykonávateľky, ktorá je už dopredu rozhodnutá, že ho neprepustí, čo zakladá jeho obavu na z jej strany uplatňujúcu kolektívnu vinu bez možnosti podmiennečného prepustenia aj keby na 100 % spíňal či už on, alebo iný odsúdený všetky dané podmienky z jeho strany. Sudkyňa je neomylné dopredu presvedčená bez toho, aby si vôbec preštudovala ako je klamlivo uvedené v rozhodnutí v spisovom obsahu materiálov. Sudkyňa na pojednávaní zistila, že jej neboli doručené právoplatné spisové rozsudky, ale iba vyšetrovacie spisy. Nevie preto na základe čoho vôbec malo nastať „dôkladné oboznámenie“ zo strany senátu. Je to len alibistické rozhodnutie predsedníčky senátu bez dôkaznej opory. Takýchto protichodných excesov je v zamietacom rozhodnutí viacero. Je oprávnené

presvedčený, že jeho námietka je opodstatnená a bolo voči nemu vyvodené nespravodlivé a nezákonné rozhodnutie zo strany senátu.

Prokurátorka sa k odsúdeným podanej sťažnosti písomne vyjadrila tak, že sa v celom rozsahu stotožňuje s uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. RK-8PP/8/2023-35 zo dňa 29.5.2023, ktoré považuje za zákonné a správne. Pravdou je, že odsúdený sa významnou mierou podieľa na objasnení inej závažnej trestnej činnosti a na túto okolnosť by bolo možné prihliadnuť pozitívne pri hodnotení jeho osoby, popri hodnotení odsúdeného zo strany ÚVTOS Ružomberok. Pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody však musia byť splnené kumulatívne všetky tri podmienky upravené v § 66 Trestného zákona a možno súhlasiť so záverom súdu, že tretia podmienka, ktorá je potrebná k tomu, aby súd mohol jednoznačne zaujať stanovisko o tom, že odsúdený v prípade prepustenia na slobodu aj reálne bude viesť riadny život, nebola u odsúdeného napriek jeho snahe po náprave úplne naplnená. Z uvedeného dôvodu na verejnom zasadnutí ponechala rozhodnutie senátu o žiadosti odsúdeného na jeho zváženia a následne sa po vyhlásení predmetného rozhodnutia a jeho ústnom odôvodnení vzdala práva podať sťažnosť voči nemu. Navrhla preto, aby Krajský súd v Žiline sťažnosť odsúdeného v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd v Žiline na podklade podanej sťažnosti v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo. Pri skúmaní prihliadol i na chyby, ktoré sťažnosťou vytýkané neboli a ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť sťažnosťou napadnutého rozhodnutia. Následne zistil, že sťažnosť odsúdeného Z. H. bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, avšak nie je dôvodná.

Krajský súd primárne uvádza, že okresný súd v súdnej veci postupoval dôsledne, v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. Povinnosť vyplývajúca z citovaného ustanovenia, teda povinnosť zistiť skutkový stav veci náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí aj pre rozhodovanie o ktorejkoľvek otázke, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Náležite teda musí byť zistené aj to, či odsúdený spĺňa zákonné podmienky pre vyhoviecie jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Z takýchto zistení je potrebné vychádzať pri rozhodovaní. Okresný súd dokazovaním na verejnom zasadnutí vytvoril dostatočný skutkový základ pre rozhodnutie, že odsúdený Z. H. nespĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a správne žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Možno konštatovať, že okresný súd postupoval pri vydaní napadnutého uznesenia v súlade so zákonom, súčasne v odôvodnení uznesenia podrobne a jasne vložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona umožňujúcich podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Krajský súd sa preto stotožňuje v týchto smeroch s presvedčivým a správne odôvodneným uznesením okresného súdu a v podrobnostiach naň odkazuje.

Plniac si prieskumnú povinnosť z obsahu spisového materiálu krajský súd konkrétne zistil nasledovne:

Odsúdený Z. H. žiadal o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol vo výmere 8 (osem) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia uložený rozsudkom Okresného súdu Pezinok, sp.zn. 39T/22/2019 zo dňa 31.1.2020, právoplatný 31.1.2020, za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. (trest bol v rozsudku, vo výroku o treste ukladaný podľa § 188 ods. 3 Tr. zák. vzhľadom na to, že išlo o trest súhrnný, ukladaný podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, ktorý sa ukladá podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný). Tento trest si odsúdený aktuálne vykonáva.

Krajský súd považuje za potrebné dať do pozornosti, že v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zák., súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, teda na podmiennečné prepustenie nie je právny nárok. Odsúdeného je však možné podmiennečne prepustiť z výkonu trestu odňatia slobody iba vtedy, pokiaľ sú pre takéto rozhodnutie splnené všetky (tri) zákonné podmienky. Odsúdený musí mať vykonanú príslušnú zákonom požadovanú časť trestu odňatia slobody, súčasne odsúdený musí vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázať polepšenie a zároveň môže sa od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Všetky tieto zákonom určené podmienky musia byť splnené súčasne.

Krajský súd po dôslednom oboznámení sa s obsahom spisového materiálu zhodne s okresným súdom dospel k záveru, že odsúdený Z. H. má vykonanú príslušnú zákonom požadovanú časť trestu odňatia slobody (formálna podmienka). Krajský súd pri skúmaní formálnych podmienok odôvodňujúcich rozhodnutie o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, na rozdiel od okresného súdu konštatoval, že u odsúdeného Z. H. je túto podmienku potrebné posudzovať podľa § 67 ods. 1 Tr. zák. (nie podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. ako ju posudzoval okresný súd), nakoľko Z. H. bol v posudzovanej trestnej veci odsúdený (okrem zločinov) aj za obzvlášť závažný zločin. Na účely posúdenia tejto otázky (aký rozsah trestu odňatia slobody je potrebné vykonať) je rozhodujúce zistenie, za aký trestný čin bol páchatel' odsúdený a za aký trestný čin mu bol právoplatne uložený (aj vykonaný) trest odňatia slobody, ktorého sa žiadosť o podmiennečné prepustenie týka (R 59/2003). Odsúdený Z. H. písomným podaním zo dňa 20.4.2023 požiadal súd „o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody“. Z obsahu spisu je zrejmé, že ku dňu podania tejto žiadosti a rozhodovania okresného súdu, odsúdený Z. H. vykonával (súhrnný) trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Pezinok, sp.zn. 39T/22/2019 zo dňa 31.1.2020, právoplatný 31.1.2020, vo výmere 8 (osem) rokov nepodmienečne, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z obsahu spisu bolo zrejmé, že Okresný súd Pezinok v predmetnom rozsudku menovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody podľa § 188 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), písm. l), písm. n) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. a § 39 ods. 4 Tr. zák. Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený menovanému rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 2T/131/2017 zo dňa 8.11.2017, právoplatný 8.11.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Je zrejmé, že Z. H. bol (pred rozhodnutím Okresného súdu Pezinok, sp.zn. 39T/22/2019) odsúdený rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 2T/131/2017 zo dňa 8.11.2017, právoplatným dňa 8.11.2017, za obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), c), ods. 3 písm. a) Tr. zák. a za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 Tr. zák., a bol mu okrem iného uložený aj úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom na uvedené Okresný súd Pezinok v dotknutom rozsudku Z. H. ukladal súhrnný trest odňatia slobody podľa § 188 ods. 3 Tr. zák. (teda podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, ktorý sa ukladá podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný). Povedané inak rozsudkom Okresného súdu Pezinok, sp.zn. 39T/22/2019 zo dňa 31.1.2020, právoplatným dňa 31.1.2020, bol Z. H. odsúdený za zbiehajúcu sa trestnú činnosť (t.j. súhrnný trest odňatia slobody mu bol ukladaný za trestné činy špecifikované nielen v trestnej veci Okresného súdu Pezinok - zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., ale aj za trestné činy špecifikované v rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 2T/131/2017 zo dňa 8.11.2017, právoplatným dňa 8.11.2017 - obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/, c/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 Tr. zák.). Podľa § 67 ods. 1 Tr. zák., osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 Tr. zák. okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmiennečne prepustená až po vykonaní troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody. Pri treste odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov, uloženého odsúdenému Z. H. rozsudkom Okresného súdu Pezinok, sp.zn. 39T/22/2019 zo dňa 31.1.2020, právoplatným dňa 31.1.2020, tvoria tri štvrtiny uloženého trestu odňatia slobody 6 (šesť) rokov. Ods. Z. H. v predmetnej trestnej veci (Okresného súdu Pezinok, sp.zn. 39T/22/2019) mal započítaný trest odňatia slobody (vykonaný v trestnej veci Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 2T/131/2017, spolu s väzbou tam vykonávanou) od 3.5.2017 do 31.1.2020 (t.j. 2 roky, 8 mesiacov a 28 dní). Pri posudzovaní formálnych podmienok (§ 67 ods. 1 Tr. zák.) pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, krajský súd vychádzal z toho, že odsúdený Z. H. mal tri štvrtiny uloženého trestu odňatia slobody vykonaného ku dňu 3.5.2023 (t.j. 3 z 8 rokov = 6 rokov, teda v období od 3.5.2017 do 3.5.2023). Okresný súd Ružomberok tak ku dňu rozhodovania o žiadosti odsúdeného Z. H. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (uloženého mu v trestnej veci Okresného súdu Pezinok, sp.zn. 39T/22/2019) rozhodol na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.5.2023 uznesením, sp.zn. RK-8PP/2023. Aj napriek tomu, že okresný súd formálne podmienky predmetného inštitútu ustálil nesprávne (keď vec posudzoval podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., - t.j. vychádzal zo zločinu, pri ktorom je formálnou podmienkou vykonanie dvoch tretín uloženého trestu odňatia slobody; za týchto okolností to okresný súd špecifikoval dňom 3.9.2022), ku dňu rozhodnutia okresného súdu (29.5.2023) bola u odsúdeného Z. H. splnená (formálna) podmienka, že má vykonanú príslušnú časť trestu odňatia slobody (teda 3 z 8 rokov = 6 rokov). Pri tejto nesprávnosti v postupe a v

rozhodnutí (nesprávne uvedené ustanovenie § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.) okresného súdu, krajský súd nezrušil a nezmenil výrok v tejto časti uznesenia Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. RK-8PP/8/2023 zo dňa 29.5.2023, lebo by to bolo v neprospech odsúdeného, keďže sťažnosť proti uzneseniu súdu bola podaná (jedine) odsúdeným, v jeho prospech a v konečnom dôsledku rozhodnutie okresného súdu o zamietnutí žiadosti odsúdeného Z. H. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je správne.

Z hodnotenia odsúdeného Z. H. vypracovaného ÚVTOS Ružomberok zo dňa 4.5.2023 vyplýva, že v období výkonu väzby v ÚVTOS Banská Bystrica (od 3.5.2017 do 8.11.2017) bolo jeho správanie na požadovanej úrovni. Počas výkonu väzby menovaný nebol disciplinárne potrestaný, ani disciplinárne odmenený. Po právoplatnom odsúdení trest odňatia slobody začal vykonávať v ÚVTOS Banská Bystrica, kde počas jeho pobytu v tomto ústave neboli v jeho správaní zaznamenané negatívne skutočnosti. Dňa 3.1.2018 bol odsúdený Z. H. premiestnený na ďalší výkon trestu odňatia slobody do ÚVTOS Ružomberok. Tu má menovaný správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni, je emočne stabilný a patrí medzi bezproblémových odsúdených. Počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody boli u neho evidované dva menej závažné negatívne poznatky, ktoré boli riešené pohovorom (nedodrжал liečebný režim, ležal neustrojený na neupravenom lôžku a následne odmietol prevziať stravu). Odsúdený bol doposiaľ osemkrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. K spáchanej trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený, spočiatku prejavoval vyhýbavý postoj, aktuálne k nej zastáva kritický postoj. S výškou trestu je vyrovnaný. Odsúdený prejavil záujem o pracovné zaradenie a dňa 11.4.2018 bol zaradený v rámci činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného na pozíciu „umývač“ v kuchyni odsúdených. Svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zaradenia si plní na požadovanej úrovni. Dňa 16.5.2018 bol z pozície „umývač“ preradený na platenú pracovnú pozíciu a začal pracovať na pracovisku v ústave s voľným pohybom ako „pomocný kuchár“. Na tejto pracovnej pozícii pracuje doposiaľ a vykonáva funkciu „brigadiera“. Svoje pracovné povinnosti na pracovisku si plní na požadovanej úrovni, jeho pracovné výsledky a pracovná morálka sú dlhodobo hodnotené kladne, za čo bol v tomto ústave osemkrát disciplinárne odmenený. Odsúdený počas výkonu trestu odňatia slobody spolupracuje pri plnení programu zaobchádzania a stanovené ciele plní vo všetkých oblastiach. Riziko recidívy trestnej činnosti je u odsúdeného Z. H. stredné, resocializačná prognóza je menej priaznivá. Vzhľadom na jeho osobnosť, spôsob, závažnosť a rozsiahlosť páchanej kriminálnej činnosti a uvedené skutočnosti ústav konštatoval, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a odporúča jeho podmiennečné prepustenie s dohľadom a uložením adekvátnych obmedzení a povinností.

Krajský súd sa v tomto smere stotožňuje s hodnotením okresného súdu, ktorý v uznesení konštatoval, že pri posudzovaní druhej (materiálnej) podmienky bolo konštatované, že odsúdený sa počas výkonu trestu odňatia slobody správa na požadovanej úrovni, jeho správanie je bezproblémové a preukázal isté polepšenie a snahu o nápravu.

Aj napriek splneniu vôbec základnej (formálnej) podmienky pre vyhovie žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (vykonanie príslušnej časti trestu odňatia slobody), rovnako aj krajský súd konštatuje, že odsúdeného nie je možné podmiennečne prepustiť, nakoľko u neho nie je možné nepochybné očakávať, že v budúcnosti po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život (čím nie je kumulatívne naplnené splnenie všetkých zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody). Z odpisu z registra trestov na odsúdeného vyplýva, že v prípade odsúdeného Z. sa jedná o osobu so sklonmi k páchaniu trestnej činnosti. Odsúdený bol v minulosti, doposiaľ 5-krát súdne trestaný pre trestnú činnosť rôzneho charakteru (násilnú i majetkovú), vo všetkých piatich prípadoch úmyselného a v dvoch prípadoch navyše i závažného charakteru. V dvoch prípadoch mu bol ukladaný podmiennečný trest odňatia slobody a v troch prípadoch mu bol ukladaný nepodmiennečný trest odňatia slobody. V prvých troch odsúdeniach sa na menovaného hľadá ako keby odsúdený nebol (odsúdenie vedené pod bodom č. 1 odpisu z registra trestov - trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., účinného do 31.12.2005, bolo zahladené rozhodnutím súdu zo dňa 20.1.2003, pri odsúdení pod bodom č. 2 odpisu z registra trestov - trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1, ods. 3, ods. 4 písm. c/ Tr. zák., účinného do 31.12.2005, bol Z. H. dňa 1.5.1997 osvedčený po uplynutí skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia a pri odsúdení pod bodom č. 3 odpisu z registra trestov - trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., účinného do 31.12.2005, bol menovaný účastný amnestie prezidenta republiky zo

dňa 14.12.2000). Z. H. bol následne odsúdený až rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 2T/131/2017 zo dňa 8.11.2017, právoplatným dňa 8.11.2017, za obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), c), ods. 3 písm. a) Tr. zák. a za zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 Tr. zák., a bol mu okrem iného uložený aj úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 8 (osem) mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Rozsudkom Okresného súdu Pezinok, sp.zn. 39T/22/2019 zo dňa 31.1.2020, právoplatným 31.1.2020, bol uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák., a bol mu okrem iného uložený aj súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd tu zároveň zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 2T/131/2017 zo dňa 8.11.2017, právoplatný dňa 8.11.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Je zrejmé, že ani opakovane uložené a vykonané tresty odňatia slobody, vrátane výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody si u neho zjavne nespĺnili svoj účel a nevedli k jeho náležitej prevýchove a náprave. Je pravdou, že odsúdený sa predmetnej (body č. 4 a 5 odpisu z registra trestov) trestnej činnosti dopustil s väčším časovým odstupom po poslednom odsúdení (odsúdenie pod bodom č. 3 odpisu z registra trestov - rozhodnutie Okresného súdu Bratislava, sp.zn. 3T/48/00 zo dňa 25.4.2000), pri ktorom sa hľadá na odsúdeného ako keby odsúdený nebol. V tejto súvislosti však krajský súd poukazuje na závažnosť trestnej činnosti (obzvlášť závažný zločin a dva zločiny), pre ktorú si odsúdený trest odňatia slobody toho času vykonáva, pričom krajský súd osobitne dáva do pozornosti tú skutočnosť, že súd posudzuje vedenie riadneho spôsobu života odsúdeným bez ohľadu na to, že v prípade predchádzajúcich odsúdení sa na neho hľadá ako keby odsúdený nebol (ani zahľadene odsúdenia nič nemení na tom, že odsúdený v minulosti trestnú činnosť spáchal). V žiadnom prípade však neobstojí názor odsúdeného, že sa pri rozhodovaní o žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na neho hľadá ako na prvotrestanú osobu, keď má predchádzajúce odsúdenie zahladené, prípadne bolo vyslovené, že sa osvedčil. Ako už bolo uvedené vyššie a krajský súd aj na tomto mieste opätovne zdôrazňuje, že ani zahľadene odsúdenia totiž nič nemení na skutočnosti, že odsúdený v minulosti predmetnú trestnú činnosť spáchal.

Krajský súd totožne ako súd okresný má za tejto situácie vážne a dôvodné pochybnosti o tom, že odsúdený v budúcnosti v prípade podmieneného prepustenia povedie riadny život (nesplnená tretia kumulatívna podmienka špecifikovaná v § 66 Tr. zák.). Odsúdený aj napriek trom predchádzajúcim odsúdeniam (vedeným pod bodom 1 až 3 odpisu z registra trestov) a vykonaním tam uložených trestov odňatia slobody (v jednom prípade aj v nepodmienečnej forme), pokračoval v páchaní trestnej činnosti, keďže po odsúdení za násilnú trestnú činnosť (bod č. 3 odpisu z registra trestov - trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák., v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., účinného do 31.12.2005) sa dňa 3.5.2017 dopustil závažnej trestnej činnosti násilného charakteru (vec vedená na Okresnom súde Žiar nad Hronom, pod sp.zn. 2T/131/2017 právne kvalifikovaná ako obzvlášť závažný zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. a/, b/, c/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. a zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 Tr. zák.) a predtým rovnako aj dňa 8.11.2010 závažnej trestnej činnosti násilného charakteru (vec vedená na Okresnom súde Pezinok, pod sp.zn. 39T/22/2019, konanie právne kvalifikované ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák.), za ktoré konania bol v oboch prípadoch odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody (posledne uložený ako súhrnný trest odňatia slobody). V doterajšom spôsobe vedenia života odsúdeného tak celkom jasne badať gradujúcu tendenciu páchania násilnej trestnej činnosti z hľadiska jej závažnosti, neskôr dokonca už aj s použitím zbrane (odsúdenie vedené pod bodom č. 4 odpisu z registra trestov - samopal československej výroby vz. 61 Škorpion kalibru 7,65 mm Browning, použitý pri skutku zo dňa 3.5.2017). Za tohto stavu je preto dôvodné konštatovať, že Z. H. je osobou so sklonom k páchaniu trestnej činnosti násilného charakteru. Súd pri posudzovaní tejto (tretej) kumulatívnej podmienky pre posúdenie žiadosti odsúdeného Z. H. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (v posudzovanej veci), hodnotil najmä motív a spôsob prevedenia činu, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, charakterové vlastnosti odsúdeného s prihliadnutím na to, či vedie protispoločenský život, alebo či inak žije riadnym životom pracujúceho človeka. Osobitný význam tu má i to, či ide o páchatela recidivistu a skladbu predtým spáchanej trestnej činnosti, ktorú spáchal v minulosti. S poukazom na doterajší spôsob vedenia života odsúdeným, charakter ním spáchaných trestných vecí, naposledy uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov, výšku doposiaľ aktuálne vykonaného trestu odňatia slobody (vyše 6 rokov) súd konštatoval, že na naplnenie účelu trestu (§ 34 Tr. zák.), tak ako mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Pezinok, sp.zn. 39T/22/2019 zo dňa 31.1.2020, právoplatný 31.1.2023, je žiadúce, aby

odsúdený Z. H. vykonal celý takto uložený trest odňatia slobody. Z vyššie podrobne uvedených dôvodov je namieste konštatovať, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie.

Aj keď ÚVTOS Ružomberok, kde si odsúdený trest odňatia slobody aktuálne vykonáva, v rámci písomného vypracovania hodnotenia na odsúdeného odporučil jeho podmiennečné prepustenie s probačným dohľadom (poukázal aj na to, že riziko recidívy trestnej činnosti je u menovaného stredné a resocializačná prognóza je menej priaznivá), krajský súd k tomuto poznamenáva, že stanovisko príslušného ÚVTOS, ktoré je obsiahnuté v rámci hodnotenia vypracovaného na odsúdeného, nie je pre súd záväzná. V prípade rozhodovania o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie je súd povinný dôsledne skúmať, či odsúdený spĺňa zákonné podmienky pre podmiennečné prepustenie a pri rozhodovaní vyhodnotiť všetky relevantné dôkazy tak jednotlivo, ako aj v ich súhrne. Hodnotenie vypracované na odsúdeného je len jedným z dôkazov, ktoré súd hodnotí v rámci rozhodovania o podmiennečnom prepustení, pričom tento musí v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotiť nielen jednotlivo, ale aj v súhrne s ostatnými vykonanými dôkazmi.

K sťažostnej námietke odsúdeného, v ktorej namietal zaujatosť sudkyne Z. S. K. krajský súd uvádza, že táto nebola vznesená bezodkladne (§ 31 ods. 5 Tr. por., § 32 ods. 6 Tr. por.), ale po skončení verejného zasadnutia, navyše až v písomnej sťažosti a o takejto námietke zaujatosti sa nekoná. Navyše vzhľadom na časové okolnosti, kedy odsúdený námietku zaujatosti učinil, nemožno vylúčiť ani účelovosť takejto konania odsúdeného s motívom, po negatívnom rozhodnutí o jeho žiadosti dosiahnuť rozhodovanie pred iným sudcom. Krajský súd ani sám nezistil žiaden zákonný dôvod, pre ktorý by mala byť vo veci konajúca sudkyňa súdu prvého stupňa z prejednávania a rozhodovania tejto veci vylúčená, pričom krajský súd dáva odsúdenému do pozornosti, že sudca môže byť vylúčený len z taxatívne zákonom určených dôvodov. K ďalšej sťažostnej námietke odsúdeného, v ktorej poukazoval na to, že si odpykal už vyše 6 (šesť) rokov z trestu odňatia slobody, kde po celú dobu výkonu trestu pracoval na rôznych pozíciách a za túto pracovnú činnosť bol hodnotený kladne ústavom na výkon trestu, ktorý ho osemkrát disciplinárne odmenil a odporučil jeho podmiennečné prepustenie, krajský súd uvádza, že uvedené skutočnosti boli na verejnom zasadnutí riadne preukázané a okresný súd rovnako ako aj krajský súd predmetné skutočnosti (hodnotenie z ÚVTOS) pri posudzovaní druhej podmienky (materiálna podmienka pri posudzovaní žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody) vyhodnotili pozitívne, v prospech odsúdeného (viď podrobnu, vyššie v odôvodnení uznesenia špecifikovanú argumentáciu krajského súdu). Pri sťažostnej argumentácii odsúdeného, že s podmiennečným prepustením na slobodu súhlasila aj GP SR v Bratislave krajský súd dodáva, že z obsahu zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 29.5.2023 je zrejme, že na verejnom zasadnutí prítomná prokurátorka okresnej prokuratúry sa priamo do zápisnice vzdala sťažosti proti vyhlásenému uzneseniu Okresného súdu Ružomberok. Navyše prokurátorka Okresnej prokuratúry Ružomberok v písomnom vyjadrení k podanej sťažosti odsúdeného (zo dňa 6.7.2023) dodala, že s rozhodnutím Okresného súdu Ružomberok v danej trestnej veci súhlasí a považuje ho za správne (sťažnosť odsúdeného navrhla podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietnuť). V závere treba dodať, že súd rozhodujúci vo veci nie je viazaný návrhom prokurátora (okresnej, krajskej a ani Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v Bratislave), rozhoduje samostatne a nezávisle. Pri sťažostnej argumentácii odsúdeného, že sudkyňa v rozhodnutí nezohľadnila to, že predchádzajúce odsúdenia má zahľadené, a trestá ho za už udelený trest, krajský súd dodáva, že súd na predchádzajúce odsúdenia páchatel'a (odsúdeného) v danej veci nazerá z hľadiska vyhodnocovania osoby odsúdeného, nakoľko faktická skutočnosť spáchania trestnej činnosti odsúdeným v minulosti ostáva nezmenená (viď vyššie podrobne v tejto časti špecifikované odôvodnenie uznesenia krajského súdu). Pokiaľ ide o sťažostnú argumentáciu odsúdeného, že „sudkyňa okresného súdu mu vyčíta, že je voči nemu vedené trestné konanie, čím dopredu prejudikuje súdne konanie ešte pred jeho ukončením s neznalosťou daného konania“ krajský súd konštatuje, že pri akomkoľvek prebiehajúcom (právoplatne neskončenom) trestnom konaní vždy platí zásada prezumpcie nevinoty, a preto u odsúdeného nie je možné prihliadať zatiaľ len na prebiehajúce trestné konanie, v ktorom odsúdený nebol právoplatne uznaný vinným. Bez ohľadu na toto prebiehajúce trestné konanie (na ktoré vzhľadom na zásadu prezumpcie nevinoty nie je možné prihliadať), odsúdený nespĺňa zákonné podmienky na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody z ďalších okresným, ako aj krajským súdom podrobne uvádzaných dôvodov. Ohľadne sťažostnej argumentácie odsúdeného, že „označenie narušený páchatel' je dehonestujúce a urážajúce jeho ľudskú dôstojnosť“ krajský súd dodáva, že v uznesení okresného súdu uvedený pojem (narušený páchatel') použitý nebol. Ak súd v uznesení pri hodnotení odsúdeného použije pojem - „má výrazné sklony k páchaniu trestnej činnosti“, ako tomu bolo na strane č. 4 uznesenia okresného súdu, uvedené nie je dehonestujúcim a ani urážajúcim hodnotením odsúdeného. Ide o štandardnú

kultivovanú formu hodnotenia odsúdeného (pojmovu) zaužívanú v ustálenej súdnej praxi. V poslednej sťažnostnej argumentácii odsúdeného, že „sudkyňa je neomylnne dopredu presvedčená bez toho, aby si vôbec preštudovala ako je klamlivo uvedené v rozhodnutí v spisovom obsahu materiálov; sudkyňa na pojednávaní zistila, že jej neboli doručené právoplatné spisové rozsudky, ale iba vyšetrovacie spisy; nevie na základe čoho vôbec malo nastať dôkladné oboznámenie zo strany senátu“, krajský súd uvádza, že na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.5.2023 boli súdom oboznámené aj podstatný obsah spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 2T/131/2017 (ktorý bol v sťažnostnom konaní predložený aj krajskému súdu) a rovnako aj podstatné časti zo spisu Okresného súdu Pezinok, sp.zn. 39T/22/2019 (fotokópie rozsudku, návrhu na schválenie dohody o vine a treste, dohody o vine a treste, zápisnice o konaní o dohode o vine a treste a iné), ktoré sú súčasťou spisu Okresného súdu Pezinok, sp.zn. 39T/22/2019 (rovnako predložené krajskému súdu v sťažnostnom konaní). Krajský súd tu navyše dodáva, že pre daný typ konania (rozhodovanie o žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), pre kvalifikované rozhodovanie a rozhodnutie nie je potrebný spis (z konania, v ktorom bol páchateľ uznaný za vinného a potrestaný), postačujú okrem iného aj podstatné (relevantné) časti z tohto spisu. Ak odsúdený namietal, že v spise, v trestnej veci, v ktorej bol právoplatne odsúdený, sú klamlivé argumenty, ako odsúdený má právo podať mimoriadny opravný prostriedok a touto formou sa domáhať požadovanej nápravy (v tomto konaní vo veci konajúci súd nemôže preskúmať správnosť rozhodovacej činnosti v inom trestnom konaní, ale právoplatnými rozhodnutiami je viazaný). Zároveň v rámci procesného postupu súdu prvého stupňa, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia, nebolo zistené ani iné závažné porušenie procesných predpisov (vrátane práva na obhajobu), ktorého následkom by bolo nezákonné a vecne nesprávne rozhodnutie v tejto veci.

Na záver krajský súd uzatvára, že odsúdený v rámci sťažnosti neuviedol žiadne také relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé zvrátiť vecne správne a zákonné rozhodnutie okresného súdu, a preto krajský súd sťažnosť odsúdeného Z. H. zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, na základe ktorých krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Krajský súd rozhodol pomerom hlasov 3 za a 0 proti.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.